

LUCIE BÍLÁ ALBUM JAKO KRÁSNĚ POSMUTNĚLÝ OBRAZ

Lucie Bílá se zvládá za deset minut přetvořit z egyptské princezny v muzikálu Aida na metalovou královnu na koncertě Arakainu. Prý stačí změnit kostým a už se to hraje úplně samo, říká se smíchem. O to víc nyní překvapila vážným, šansonově laděným albem Modi, které právě vydal Supraphon.

Proč se nové album jmenuje Modi?

Když jsem začala přemýšlet o novém desce, tak mě napadla dvě jména, s nimiž jsem ji chtěla udělat - Petr Malásek a Pavel Vrba. Začali jsme tvořit a vznikla řada krásných věcí. Jedna však byla naprosto výjimečná, a to nádherná báseň Pavla Vrby Modi a její nádherné zhudebnění Petrem Maláskem. Modi je písnička o malíři Modiglianím, který měl krátký a hodně pohnutý život, a jeho těhotná partnerka po jeho smrti spáchala sebevraždu. Je to její zpověď - těžká a hluboká, zároveň krásná a něžná.

Modigliani vás zřejmě inspiroval k rozhodnutí, že i přebal desky bude působit jako obraz.

Hledala jsem fotografa, který by udělal fotky takové, aby vypadaly jako namalovaný obraz - a s výsledkem jsem moc spokojená. Pavel Hejný mi přinesl přesně to, co jsem očekávala.

Jaký máte vztah k výtvarnému umění?

Sama umím namalovat akorát Ferdu mravence, ale nechávám obrazy na sebe ráda působit. S Modiglianím jsem se seznámila až díky té písni - jeho obrazy, ani jeho osud jsem neznala. Tu písničku jsem ale nezpívala jen plná bolesti z toho příběhu, ale i z odchodu Pavla Vrby - to je pro mě velká ztráta. Bez takového autora jsme my zpěváci poloviční.

Prý jste s Pavlem Vrbou strávila jeho poslední léto.

Před dvěma lety jsme spolu udělali krásnou vánoční desku Bílé Vánoce, které se prodalo skoro 100 000 kusů. Byl to nevídaný úspěch, devítí platinové vánoční CD, a já po Pavlovi chtěla ještě něco nevánočního. Přála jsem si znovu spojit hudební srdce Petra Maláška a moudro Pavla

Vrby, a tak jsem mu nosila písničky a od něj si zas brala básničky. Jako první otextoval píseň Co do jména, kterou přinesl René Rypar - mimochodem moc šikovný autor, se kterým jsem se poznala při natáčení pohádky V peřině. Dva texty už Pavel dopsat nestihl, ale doplnil ho Václav Kopta.

Své fanoušky možná překvapíte smutnějším, až baladickým tónem. Znamená to, že Lucie Bílá už je „velká holka“ a „zvážnělá“?

Je fakt, že člověk je už „velkej“ a jak prochází různými zkouškami, tak o nich také přemýšlí, a najednou i sdělení, které chce poslat dál, může mít hlubší podtext. Nejsem člověk, který by se chtěl jenom smát, někdy chci taky brečet, ale hlavně nechci nudit!

S výběrem písní vám pomáhal váš producent Petr Malásek, ale ▶

Aktuálně...

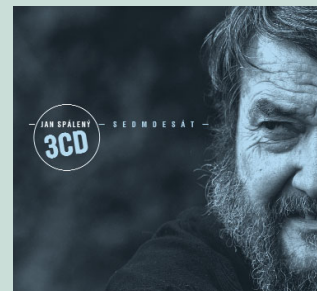
PETRA JANŮ

v edici Zlatá kolekce vydává 3CD, které příznivě nazvala Má pouť. Křest trojalba zpěvačka načasovala na svůj narozeninový galakonzert do pražské Lucerny, který se uskuteční 19. 11. 2012.

JAN SPÁLENÝ

s vlastní kapelou, s ASPM, se studiovým orchestrem, s Mahagonem i s příležitostným seskupením hudebních přátel. Spálený jako autor, zpěvák a instrumentalista v bilančním 3CD kompletu sestaveném z alb z let 1978–2007. Není to vše, co za ta dlouhá léta natočil, ale je to přesně to, za čím se s lehou nostalgickou hrdostí právě ve chvíli svých sedmdesátin ohlíží.

ŠKWOR

Skupina se rozhodla zmapovat letošní festivalovou sezónu speciálním dokumentem a zároveň nabídnout fanouškům plnohodnotný koncertní záznam z jejich vystoupení na festivalu Benátská noc. Vše vyjde v jednom setu na DVD a CD pod názvem Natvrdo.

LUCIE PŘEVZALA ZA ALBUM MODI PLATINOVOU DESKU!

také Jaro Slávik. Jak to měli rozdělené?

O Jaro Slávikovi jsem věděla, že má kontakty v zahraničí, a tak jsem ho poprosila, aby mi přinesl něco ze světa.

A přinesl například skladbu Guye Ezeze a Adama Cohena Světlo zas uvidíš, kterou tipuji na hit.

A která je vaším favoritem?

Jako první jsme poslali do rádií singl Jsem tvůj tichý pacient. Ale z čeho bude hit, to těžko říct. Vzpomínám si, že třeba Troubu jsem nikdy na koncertech nezpívala; použila jsem ji pouze v muzikálu Láska je láska, který jsme uváděli v divadle Ta Fantastika – a stejně si svou cestu prorazila. Nebo písnička Útěk z roku 1992, která se hraje pořád – zrovna u ní mě nenapadlo, že se stane hitem.

Na desce se podíleli ještě další autoři – Dalibor Cidlinský a překva-

pivě dvěma opusy Radoslav Banga alias Gipsy.cz.

Když už jsme měli celé CD s její kapelou nahanané, tak najednou přišel Gipsy.cz a řekl „Hele, tady něco mám“ – a nabídl dvě písně. A ony nám tak krásně zapadly do toho konceptu, daly mu ještě další barvy, vnesly trochu víc radosti.

SU 6060-2

JE ČAS PUSTIT SI KRYLA ZNOVU A POŘÁDNĚ NAHLAS!

SU 7124-9

Slovenský scénárista a režisér Dušan Rapoš získal celou řadu významných, především zahraničních cen. Za zmínku stojí nejvyšší ocenění na mezinárodních festivalech v Atlantě a Filadelfii, které ohodnotily v roce 2000 jeho film Fontána pro Zuzanu. Poroty obou festivalů chválily nejen uměleckou a řemeslnou úroveň díla, ale i jeho výraznou protirasistickou myšlenku a mezinárodní výzvu k lásce, pochopení a toleranci mezi lidmi různé barvy pleti. Další jeho film Suzanne získal ocenění v roce 1997 pro nejlepší film v rámci prestižního polského Festivalu mladého filmu Gdaňsk. V roce 1994 Dušan Rapoš převzal Čestné uznání Slovenské filmové asociace a Literárního fondu Slovenské republiky za režii dokumentu Karel Kryl – Kdo jsem...? A právě tento dokument je součástí stejnojmenného kompletu DVD+CD, jenž v listopadu vyjde u Supraphonu.

U příležitosti vydání tohoto pozoruhodného titulu Dušan Rapoš na Karla Kryla zavzpomínal...

Jaké bylo Vaše osobní setkání s Karlem Krylem?

S Karlem ma niekoľko rokov pred nakrúcaním zoznámila jeho dlhoročná kamarátka scenáristka Erika Vincoureková a bolo to "priateľstvo na prvý pohľad". Keď sme začínali s prácou na filme, nikto z nás ani len

netušil, že je to doslova "v hodine dvanástej", lebo o necelý rok náš drahý priateľ a svedomie českého a slovenského národa odišiel k "Šéfovi" (ako Karel nazýval Pána Boha). Jediný, kto to však určite vedel, že tam hore je jeho nebeský koncert už dávno vypredaný a "anjeli sa idú umlúť krídlami o lístky" (...), no nechcel nás tým trápiť, lebo to bol nielen ozajstný Básnik, ale aj ozajstný Chlap, bol samotný Karel... To si možno aj Vy uvedomíte pri pozieraní filmu, ktorý po prvý raz vyjde v kompletnej celovečernej verzii a v ktorom sa Karel vyznáva z tých najvulnerablejších pocitov a vyslovuje niekedy až mrazivé pravdy, aké sa píšú do epilógu... Som rád, že renomované české vydavateľstvo Supraphon vydáva nielen DVD s filmom a bonusový dokument o nakrúcaní "Bratříčku, zavřel jsi vrátka...", ale v prílohe bude aj CD s audio stopou filmu, a to so všetkými piesňami. A tak si budeme môcť (napríklad počas jazdy autom alebo v prítomí, či intímite svojho súkromia) pustiť "len" Krylove pesničky, a to v neopakovateľnom a "na doraz" autentickom Karlovom podaní na Čachtickom hrade, ktorý sme mu my, československí filmári, symbolicky venovali, lebo Hradčany boli v tom čase už obsadené...

Stihl Karel Kryl vidět Váš dokument? Jak případně po jeho zhlédnutí reagoval?

Celovečerný hudobno-poetický film „Karel Kryl, Kdo jsem...?“ Karel ešte stačil vidieť a bol spokojný s tým, že tak, ako som mu sľúbil, je film o ňom a nepoužil som ho len ako "značku" k tomu, aby som predvádzal nejakú vlastnú "kreativitu", či si budoval na niekom inom pofidérnu "slávu". Jednoduchosť nápadu, ktorý sme mali so spoluautorkou Erikou Vincourekovou, urobiť film v dvoch detailoch, cez ne sa pokúsiť Karlovi "vliesť až do duše" a na konci ukázať, že to všetko sa odohrálo na polozrúcanom hrade v Čachticiach, Karla už

predtým presvedčila natoľko, aby si zo všetkých ponúk a "veľkolepých koncepcií", ktoré vo revolúcii dostal, zvolil tú našu - obyčajnú, ale úprimnú. Karlove myšlienky a jeho výraz, keď ich interpretuje v piesni alebo poézii, sú natoľko silné a sugestívne, že v jeho prípade sme nepotrebovali žiadne vizuálne "barličky" vumeľkovaných "filmárskych vízií" a divákovi sme ponechali, ako je to pri knižke, priestor na ich vlastnú fantáziu, aby si mohli pri Karlovom spevaní a recitovaní, predstavovať to, čo v danej chvíli cítia len oni. Verím, že dlho očakávaný DVD/CD komplet "KAREL KRYL, KDO JSEM...?", s podtitulom "Poslední zpověď", ktorý prináša záverečnú umeleckú, občiansku i čisto ľudskú spoveď ikony československého protestsongu, bude patriť medzi najkrajšie vianočné darčeky nielen pre tých, ktorí Kryla milovali a milujú, ale aj pre tých, ktorí majú radi a vážia si nadčasovú poéziu, dotýkajúcu sa bezprostredne ich vlastného života, radi sa inšpirujú múdrosťou iných a vedia ozajstné umenie vnímať hlavne srdcom. Osobne si hlboko vážim tento vydavateľský počín skvelého tímu vydavateľstva Supraphon na čele s pani riaditeľkou Ivou Milerovou a šéfproducentom Karlom Denišom, ktorý šiel do vydania nielen s vysokou profesionalitou, ale bolo v tom aj srdciečko, čo bude isto cítiť, keď sa Krylov komplet objaví na pultoch. Komplet je nielen technicky, ale aj graficky perfektne spracovaný a je cítiť, že tentoraz nejde o "business", ale hlavne o úprimnú snahu sprostredkovať Krylov filozofický, básnický i ľudský odkaz čo najväčšiemu počtu ľudí. Sám som veľmi zvedavý, koľko z nich po Krylovi siahne, lebo to nám veľa napovie o aktuálnom stave našej duše...

V čem spatřujete odkaz Karla Kryla i dnes aktuální? Čím se Vám osobně nejvíce vryl do paměti?

Je smutným paradoxom, že nikdy

Foto © Ivan Malý

neboli Karlov odkaz a jeho myšlienky, básne a piesne tak aktuálne ako dnes (...), v čase hlbokjej morálnej krízy, pomýlenej hierarchie hodnôt a narastajúcej medziľudskej intolerancie. Je čas, pustiť si Kryla znovu, poriadne nahlas, a to hlavne v našej duši, aby sme celkom nezblbli, lebo na našom "zblbnutí" sa už vyše 60 rokov systematicky pracuje... Kryl si zaslúži, aby sme ho počúvali ako svätca a proroka, lebo jediný priniesol holú pravdu o našom svedomí... A tú nám Karlova posledná spoveď na DVD/CD kompletne prináša. Karel ovplyvnil celý môj život. Naučil ma pokore a tolerancii. A že vieru v človeka a ľudskosť dostávame do vienkia už pri narodení. Je krásne s touto vierou aj odísť, a to aj napriek tomu, že Vás toľko ľudí v živote sklame a dokonca Vám ublíži. Karel, ako jeden z mála ľudí, pochopil, prečo Kristus ľuďom odpustil ich krutosť a zradu (...), preto odišiel aj on k "Šéfovi" s nikdy neutíhajúcou vierou v človeka vo svojom láskavom a veľkorysom srdci. A podobne ako mňa, Karel ovplyvnil státisíce ďalších ľudí, za ktorých som si dovoľil toto vyznanie aspoň približne naformulovať. Vážim si, že ma Karel poctil úlohou nakrútiť jeho posledný, no o to viac dôležitý odkaz, lebo ten teraz všetci potrebujeme a kiezby sa stal našou každodennou ľudskou modlitbou...

UDG AKROBAT SE ROZJEL NA TURNÉ

Kapela UDG (neboli Useless Demi Gods) přichází se svým čtvrtým, v mnoha ohledech přelomovým albem *Akrobat*. Vydala ho u firmy Supraphon.

SU 6080-2

vyladili, abychom použitou elektroniku přenesli i do živého hraní.

Je to pro vás těžší – a případně i dražší?

To zatím úplně přesně nevíme, uvidíme, jak to budeme během koncertů zvládat.

Co na vaši „změnu“ říká skální publikum UDG?

Reakce na náš první singl a klip – na písničku *Pádové otázky* – byly různé. Postupně si to ale v sobě i naši věrní přemílají, takže věříme, že přijetí bude všeobecně dobré. Desku jsme připravovali dlouho a je dobrá. Současně dokazuje, že kapela nestojí na místě, ale stále se někam posouvá.

Desku jste prý nahrávali v nezvyklém klidu...

Nechtěli jsme se zavřít na dva týdny ve studiu, kde se nahrají zvlášť bicí, pak kytary, něco se nahraje dohromady, pak budou čtyři dny zpívat zpěváci a tak dál. To je do značné míry stresující způsob práce, navíc jste po pár hodinách nahrávání unavený, máte unavený i hlas, už moc nevnímáte... Náš model byl tedy ten, že natočíme třeba dvě písničky, pak si dáme čtrnáct dní pauzu, pak zase dvě, necháme písničky dozrát, producent nám sdělí své názory a návrhy na změny. Hezky postupně, v klidu. Deska tak vznikala pět nebo šest měsíců. I proto je *Akrobat* naší doposud nejlip nazpívanou deskou.

Když jste u zpěvu – na album jste angažovali tři hosty.

S Ivou Frühlingovou už jsme spolupracovali, takže jsme věděli, že je to pohodová a přímá zpěvačka, kterou se dělá dobře. Dalším hostem na našem novém albu je Bára Hájková z kapely Bags, a třetím Ota Klempl. Jeho angažmá vyplynulo ze dvou záležitostí: jednak máme rádi kapelu JAR, třeba proto, že co chce, to udělá, jednak jsme do titulní písničky *Akrobat* potřebovali zajímavý hlas a navíc rap. Ota byla tedy jasnou volbou.

S novým albem jste už i vyjeli na turné...

Opravdu velké, celkem je to třídvacet zastávek! Celá republika nás tedy uslyší, navíc na všech zastávkách naše nové album pokřtíme. V Praze budeme 13.12. v KC Vltavská a celé turné ukončíme koncertem 21.12. v Ústí nad Labem.

A všechno už bude směřovat k Vánocům!

Všichni bez Bohouše: Bohouš před časem vymyslel, že bychom měli Vánoce trávit spolu, někdo upeče rohlíčky, někdo rumové koule, další z kapely bude vánoční pečivo mazat marmeládou...

Bohouš: Tohle mi ale v kapele neprošlo, tak jsem si alespoň nechal zhotovit vánoční ozdoby, koule s portréty všech členů UDG. O vánocích mi tak pěkně všichni visí na vánočním stromě!

K povídání nad albem se sešla kapela téměř kompletní, přitom se kluci ani jednou nepohádali...

Říkáte si pop-rocková kapela; nevylučují se tak trochu tyto dva žánry?

Rozhodně ne! Jsme skutečně kapela jak popová, tak rocková. Abychom to ještě více specifikovali, psali jsme dříve na plakáty označení „underpop“. Pop je od slova populární a my chceme být populární! Čím víc, tím lépe!

Při práci na novém CD jste spolupracovali s novým producentem...

...který nám dal nový, skvělý zvuk. Abychom to ještě více specifikovali, psali jsme dříve na plakáty označení „underpop“. Pop je od slova populární a my chceme být populární! Čím víc, tím lépe!

vnesl do naší nové desky. Oproti tomu předcházejícímu se naše aktuální album vyznačuje hlavně tím, že je tam použita právě ta elektronika, sample, klávesy. Je to jiné, než jsme byli doposud zvyklí. I práce na desce byla jiná. Dříve jsme producentovi donesli hotovou písničku a on ji buď nechal beze změny, nebo jen nepatrně vyšperkoval její konečnou podobu, a to bylo všechno. Oproti tomu Arminovi jsme donesli písničku a on s ní producenty pracoval: dodal třeba jiné aranže, jiné zvuky, něco navrhoval předělat, něco vynechat, něco přidat. Taková práce se nám zamlouvá. Písničky mají drive a současně jsou vkusné. S finální podobou desky jsme velice spokojeni.

Je to ale ještě pořád kapela UDG?

Samozřejmě, vždyť my jsme na takové muzice vyrůstali a máme ji v krvi. Navíc ty písničky jsou pořád

NAŠE písničky, melodie zůstává stejná, základ se nemění. V kapele je nás šest osobností. Finální produkt, tedy nové album, jsme nechtěli zničit nějakými hádkami; proto jsme si zvolili sedmého člověka, který je „nad věcí“. Výběr to nebyl náhodný. Armin už nám zpracoval jednu písničku, jeho pojetí se nám moc líbilo, tak jsme ho oslovili na celou desku. Duše UDG přitom nebyla porušena.

Bude se teď lišit vaše veřejné hraní od soundu alba?

V předchozích případech byla jevištní hudební podoba našich koncertů stejná, jako podoba albů. To bychom chtěli udržet i nadále a sound, který je na desce, přenést i do koncertů. Samozřejmě to nejde úplně beze zbytku, ale konceptu alba *Akrobat* se během vystoupení budeme držet. Dokonce jsme absolvovali „soustředění“ k tomu, abychom to

UMAKART PŘIVEDL VLKY K VAŠIM DVEŘÍM

Na sídliště prosakuje podzim. Ve výtahový šachtě hučí vítr, světlo na chodbě nesvítlí a Bezprstáka prej po letech pustili z vězení. Přes tenký zdi slyšíš, co se zdá sousedům vedle. Každý má své sny. Každý má své příběhy a každý má své tajemství. Poslechni si je i ty. Umakart vydal u Supraphonu album Vlci u dveří.

Přišel čas dát se zase dohromady. Po osmi letech od debutu Manuál, po filmu Alois Nebel, po nečekaném vánočním hitu Půlnoční a comebackovém albu Dobrý časy Václava Neckáře.

Po tom všem jsou Jaromír 99, Dušan Neuwerth, Jan P. Muchow, Jura Hradil a Tomáš Neuwerth zpátky s deseti novými skladbami.

Místo žižkovských činžáků čekajte panelovou periferii. Zdánlivý bezpečí. I tady ale můžete prohrát celý život v nervním přítmí herny. I tady se můžete beze stopy ztratit. Jako Kuku a Koko, dva kluci, co se měli

tak rádi. I tady je lepší se na noc pořádně zamknout a zajistit řetězem. A hlavně neotvírat.

Na Rádiu 1, na Expressu nebo ze slovenského Radia FM už jste mohli slyšet lehce podvrtný letní singl A venku zase prší. Sní kancelářské myši o elektrických dečkách? Těžko říct. Jistý je, že moře někde daleko je azurový. A chlapi že maj slanou kůži.

Osm písniček otextoval Jaromír 99, dvě básníky Jan Těšňohlídek. Vizual má na starosti nositelka ceny Czech Grand Design Bára Prášilová a grafické studio Ex Lovers.

“Celá deska je hodně paneláková. Sídliště, herny, divný týpci, divný lásky. A mezi tím vlci, co čekaj na každou tvoji slabost a chybu, aby tě mohli roztrhat na kusy. Nic krásného na první pohled. Ale všichni to prostředí důvěrně známe a máme ho pod kůží. Trochu nostalgie, a trochu žhavá skutečnost,” říká Jaromír 99. “Je to takovej městský folklór. Včetně krojů.”

Umakart podpoří na podzim nové album i šňůrou koncertů. Jako host vystoupí s kapelou i nekompromisní Jan Těšňohlídek. Na větších koncertech se v roli předkapely objeví ILLE,

jejichž zpěvačku Olgu Königovou můžete zaslechnout na albu ve větrných vokálech. O projekce se postará VJ Clad.

TURNÉ

- 21. 11. - Brno - Fléda
- 22. 11. - Olomouc - Jazz Tibet
- 23. 11. - Valašské Meziříčí - M-klub
- 24. 11. - Opava - Klub Art
- 28. 11. - Plzeň - Pod Lampou
- 29. 11. - Düsseldorf - Zakk
- 13. 12. - Praha - Palác Akropolis

Dobrý časy

Václav Neckář

VÁCLAV NECKÁŘ S BRATREM JANEM A AUTORY PÍSNÍ Z ALBA DOBRÝ ČASY – JAROMÍREM ŠVEJDÍKEM A DUŠANEM NEUWERTHEM PŘEVZALI PLATINOVOU DESKU

SU 6066-2

MARTA KUBIŠOVÁ ... A JEJÍ ZLATÁ ŠEDESÁTÁ

Jestli má v naší zemi někdo právo být symbolem zlatých šedesátých let, je to Marta Kubišová. K jejímu životnímu jubileu vydal Supraphon kolekci 6 CD nazvanou - jak jinak - Zlatá šedesátá. Grafika evokuje přebaly tehdejších singlů, a když se zaposloucháte do té spousty úžasných písní a balad, ocitnete se doslova v jiném světě!

Jaká byla vaše první reakce, když jste viděla tuhle ohromnou kolekci písní – přesně 125, natočenou v rozmezí let 1965 až 1969?

Vydechla jsem údivem a řekla „To není možný!“ Uvědomila jsem si nad tím, kolik tehdy člověk musel mít nazpíváno singlů, než si mohl dovolit natočit LP desku.

V kolekci jsou také tzv. rarity, které posbírali vaši fandové, a dosud nikdy nevyšly. Zaskočila vás některá?

Překvapená jsem byla u řady věcí. Třeba když mi zavolali, že se našla Polárka, tak jsem na to řekla, že tu jsem určitě nedělala – a dělala. O písničku Když nastanou deště jsem taky netušila podobně jako o Vítr mi něco

vzal, kde se navíc už asi nikdy nedopátráme autora.

Při poslechu vašich hitů si člověk uvědomuje, jak silné měly texty a jaké emoce musely ve své době vzbuzovat – třeba Tajga blues nebo Cesta. Uvědomovala jste si, že si jejich interpretací můžete ublížit?

Takhle jsem vůbec nepřemýšlela. Bylo mi úplně jedno, co riskuju. Potřebovala jsem to prostě sdělit. Vzpomínám si na povinnou předváděčku v roce 1969, kde se mě ptali, co si pod tím Tajga blues myslím. Tak jsem jim opáčila „A vy nemáte ten text?“ Se Zdeňkem Rytířem jsme se domluvili, že to bude píseň na počest sedmi statečných sovětských občanů, kteří

v srpnu 1968 protestovali na Rudém náměstí v Moskvě proti naší okupaci.

Když jste s Helenou Vondráčkovou a Vaškem Neckářem vytvořili skupinu Golden Kids, měli jste na repertoáru mj. písničku Hej, pane zajíci. Doted' jsem netušila, jaké jinotaje skrývala!

Vidíte, zrovna tuhle rozvernou písničku jsem nerada zpívala, protože jsme při ní museli skotačit. Zatímco Vašek a Helena mi připadali jako děti a to skákání k nim patřilo, mně to úplně nesedlo. Ale jinak máte pravdu – když tam zpíváme „Nedělej rytíře, plat máš dva halíře,“ byl tím zajícem mýněn Zdeňěk Rytíř. Tak mu to napsal jeho kamarád Honza Schneider.

Jan Schneider, Zdeňěk Rytíř, Pavel Vrba, Ivo Fischer, Eduard Krečmar – všichni tihle textaři vám zřejmě psali přímo „na tělo“...

Částečně jsem si texty vybírala já, částečně si oni vybírali mě. Všichni jsme ale tehdy byli kamarádi.

Musíme zmínit ještě skladatele a prvního soukromého producenta Bohuslava Ondráčka, který vás přý objevil a hodně vás ovlivnil.

On si myslel, že mě objevil, ale Karel Mareš tvrdil, že mě objevil o rok dřív! S Bohuslavem Ondráčkem jsem vystupovala už v pardubickém Stop divadle a pak v plzeňské Albě...Jsem mu vděčná, že měl tu odvahu přijmout mě, naprosto „nezformovatelnou“. Trvala jsem na tom, že si budu zpívat takovým způsobem, jakým se mi chce, a ne tak, jak bylo tehdy v módě. Jinak jsem spíš já formovala Ondráčka. Často se stávalo, že mi nadšeně ráno něco přehrával a já jsem ho zarazila: „Nad tím se zamysli, to' s ukradl.“ Měla jsem tehdy naposlouchanej Luxembourg a znala jsem všechny novinky...

Vratme se ještě k jedné raritě z vaší kolekce Zlatá šedesátá. Je to píseň Tvé jméno Jan – Pocta Janu Patočkovi. Natočila jste ji v roce 1978. Jak k tomu došlo?

Slova napsal po smrti signatáře Charty 77 profesora Jana Patočky spisovatel Pavel Kohout na melodii písně amerického dua Mike and Tonelle. Tu písničku jsem znala díky svému bratrovi, který mi posílal desky se současnou americkou a kanadskou muzikou. Možná ale nejdřív vznikl text...Můj tehdejší muž Jan Moravec zařídil v nějakém dabingovém studiu v Praze utajenou frekvenci a my to tam nahráli. Pak za námi na Vysočinu, kde jsem tehdy trávila většinu času, přijel kameraman Standa Milota a natočil klip. Neměla jsem ani žádná líčidla, abych se nějak upravila – tam jsem je nepotřebovala.

Když vám zakázali veřejně vystupovat, zpívala jste si třeba jen tak doma pro radost?

Vůbec ne. Zpívání jsem v sobě úplně zamkla a myslela jsem si, že se k němu už nevrátím.

Foto © Otto Dlabola

ŽIVOTNÍ ROLE BARBORY HRZÁNOVÉ

V pátek 9. listopadu 2012 vyjde bestseller Ireny Douskové Darda jako audiokniha načená Barborou Hrzánovou. Kromě 5CD si ji bude možné, hned v den vydání, koupit v digitální podobě na adrese SUPRAPHONline.cz a zároveň se dostane do nabídky dalších digitálních servisů, jako jsou například Audioteka.cz, MusicJet a iTunes.

SU 6172-2

Román Darda je závěrečnou knihou z volné trilogie spisovatelky Ireny Douskové. Skutečný prožitek mezích situací a schopnost jeho sdělení je neocenitelnou předností zajímavého, vtipného a silného románu. Nahrávka navazuje na čtyřdiskový komplet předchozích audioknih Hrdý Budžes a Oněgin byl Rusák, které rovněž načetla Barbora Hrzánová. „Moc se mi líbí herecká poloha a energie, kterou Bára do interpretace svých

knih vložila a jsem jí vděčná, že Helenu Součkovou, hlavní hrdinku románů, provází od začátku až do konce,“ komentuje vydání audioknihy Irena Dousková a dodává „Mám radost ze současného trendu, kdy knihy vychází i v audio podobě. Všechno, co nějakým způsobem podporuje čtení, knižky, literaturu, je dobré... audioknihy také ráda poslouchám, nejčastěji na chalupě. Takže je mám spojené s pocitem klidu, pohody a tichého venkovského podvečera,“ doplňuje svoje úvahy autorka.

Románový bestseller Darda se dočkal také originálního divadelního zpracování v režii známého herce a dramatika Arnošta Goldflama. Tato chytlivá novinka Divadla Na Jezerce má premiéru s magickým datem 12. 12. 2012. V hlavní roli uvidíme Báru Hrzánovou, spolu s ní v Dardě hrají Lenka Vlasáková, Miluše Šplechtová, Petr Vacek, Jan Hrušínský a další herci z Jezerky. Darda je již dvacátou šestou premiérou Divadelní společnosti Jana Hrušínského, která letos slaví své desáté narozeniny.

Foto © Martin Kubica

Foto © Marie Votavová

HURVÍNKOVO TRÁPENÍ SE ŠKOLOU...

Divadlo Spejbla a Hurvínka rozdává již osm desetiletí radost napříč generacemi. Patří také k fenoménům na zvukových nosičích. V průběhu let se prodalo 5 397 500 šelakových a vinylových desek, audiokazet, CD a DVD s jejich humornými příběhy.

Na začátku listopadu Supraphon rozšiřuje bohatou diskografii Spejbla a Hurvínka o novou nahrávku, která vznikla podle scénáře Heleny Štáchové. Album se jmenuje Hurvínko trápení se školou.

Ředitelka Divadla S+H Helena Štáchová k nové nahrávce uvedla: „Notorický školák, záškolák a poškolák Hurvínka má se školou stále problémy. A není divu. Šestaosmdesát let usadat den co den do školní lavice ve stejné třídě, není zrovna k závidění. Není divu, že tak bystrého kluka, jakým je Hurvínka napadne, že si ulehčí osud mnoha rafinovanými způsoby, kterými se učitelům i svému rodiči za svůj úděl jaksepatří "odmě-

ní." O jeho nezměrné fantazii ve vymýšlení školních rošťáren, svědčí i toto CD se školní tematikou."

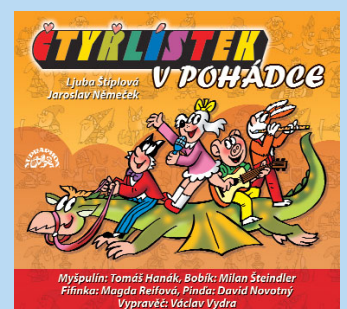
SU 6169-2

Foto © Martin Kubica

ČTYŘLÍSTEK K POSLECHU

Myšpulín Tomáš Hanák, Bobík Milan Šteindler, Fifinka Magdalena Reifová a Pinda David Novotný to je exkluzivní sestava oblíbeného komiksového Čtyřlístku v audio nahrávce Supraphonu, která vychází 23. listopadu na 2CD pod názvem Čtyřlístek v pohádce. Půjde o veselé i napínavé dobrodružství oblíbených komiksových hrdinů.

SU 6171-2

SÓLISTA VÍDEŇSKÉ OPERY ADAM PLACHETKA VYDÁVÁ SVŮJ DEBUT S HÄNDELOVÝMI ÁRIEMI

V Händelově skladatelské kariéře představují oratoria výrazný vrchol a skladatele zachránila od opakované krize vlastního operního podnikání. Tato jeho tvorba nikdy nezmizela z evropského repertoáru, a i kdyby Händel nenapsal nic jiného, svým Mesiášem si získal nesmrtelnost. U příležitosti vydání alba, jehož repertoár je sestaven z árií, které Händel ve svých oratoriích napsal, si povídáme s Adamem Plachetkou, který je od roku 2010 členem Vídeňské státní opery.

SU 4116-2

Adame, co bylo při nahrávání alba obtížné a co vás třeba i překvapilo?

Asi nejvíc stresující byl nedostatek času. Nebylo ho na rozdávání. Navíc zrovna ve stejné době probíhal v Třebíči jakýsi festival, který nám často rušil tichá místa. Díky dobré organizaci a pevným nervům všech ve sboru i orchestru se ale nakonec vše zvládlo.

Na nahrávce je vám partnerem skvěle hrající Czech Ensemble Baroque pod vedením Romana Války. Byla to vaše první spolupráce?

V žádném případě. Roman mě vlastně k barokní hudbě přivedl. Nastudoval jsem s ním asi před deseti lety svého prvního Mesiáše a od té doby se snažím stále udržovat kontakt a vymýšlet nové projekty.

Árie z oratorií G. F. Händela zazní na vašem pražském koncertě 13. 11. 2012. v Rudolfinu. Jak se na pražské publikum těšíte? A budete s tímto koncertním programem vystupovat i v jiných městech?

Na pražské publikum se těším pokaždé. Je krásný pocit zazpívat si občas doma. Bohužel to není tak často, jak bych si přál. Letos mi termínově vyšlo minimum představení v divadle, tudíž jsem rád, že se to daří trochu kompenzovat koncerty. Stejný program jako na CD a v Praze se chystáme uvést ještě v únoru v Brně a ve Zlíně.

Co nového připravujete? Co vás ve výhledu příštího roku čeká a jak zatím své vídeňské angažmá hodnotíte?

Až do konce roku jsem téměř nepřetržitě ve Vídni. Právě probíhají představení Tita. Zároveň připravujeme listopadovou premiéru Gluckovy Alceste. Potom se těším na Dulcamaru v Nápoji lásky a Harlekýna v nové inscenaci Ariadny na Naxu. Na jaře bych měl absolvovat svůj debut ve Spojených státech. S Maestrem Mutim a Chicagským symfonickým orchestrem budu zpívat Bachovu Mši h-moll. Potom se vracím do Vídně na sérii Bohémy a léto strávím v Glyndebourne jako Figaro. Své vídeňské angažmá zatím hodnotím velmi pozitivně. Je to skvělá příprava pro další uměleckou dráhu. Těžko bych jinde nastudoval tolik repertoáru, viděl tolik různorodých představení a potkal tolik skvělých kolegů.

Foto © Petr Kurečka

Otázka pro šéfdirigenta Czech Ensemble Baroque Romana Války

Jak hodnotíte spolupráci Czech Ensemble Baroque s Adamem Plachetkou?

Když se Adam jako 19 letý student konzervatoře poprvé objevil na Letní škole barokní hudby tehdy v Rajnochovicích, a na první orchestrální zkoušce vyšvihl trumpetovou árií z Mesiáše, kterému byla škola tehdy zasvěcena, věděl jsem od prvního okamžiku, že jde o naprosto výjimečný talent. Byly tam znát velké vzory, ale zároveň bylo jasné, že nejde o žádné slepé napodobení, nýbrž už tehdy byl cítit vlastní Adamův přístup. Od té doby, díky své cílevědomosti, smyslu pro zodpovědnou přípravu absolvoval velmi strmou cestu vzhůru. Jsem rád, že byl jedním z mála interpretů, kteří se nebáli kooperovat v oblasti autentické interpretace a s velkým nasazením s námi absolvoval Polyféma v Handelově opeře Acis and Galatea, po té přišlo provedení Giovanniho, oratoria Mesiáš, Juda Makabejský, ale také spolupráce na Stravinského Svadbece a Martinů Kytici. Pro Czech Ensemble Baroque je spolupráce s Adamem logickým vyústěním profesionálního růstu, radostným muzicírováním s naprostým profesionálem zpívajícím hudební NHL...

SMETANOVÉ TRIO BRAHMSOVA HUDBA NÁM DÁVÁ VOLNOST!

Renomované a kritikou vysoce oceňované Smetanovo trio po dokončení nahrávky kompletních trií Antonína Dvořáka logicky navazuje integrálem díla Johanna Brahmsa. U příležitosti vydání nového alba jsme si povídali s klavíristkou Jitkou Čechovou.

S klavírem si Brahms vysloužil obdiv již v dětství, často byl sám prvním interpretem svých skladeb. Mezi prvním triem, jež Brahms psal jako dvacetiletý, a tím posledním se rozprostírá téměř 40 let skladatelského života. Pociťovali jste tento časový rozptyl i při jejich nastudování pro novou nahrávku?

Brahms má svůj nezaměnitelný jasný rukopis. Již jeho rané skladby jsou snadno mezi romantiky rozpoznatelné. V konkrétním případě jeho klavírních trií nutno dodat, že jeho první trio H dur op. 8 prošlo pár let před smrtí významnou autorskou revizí. Vývoj v kompozici trií směřuje spíše k oproštění od velkého symfonického zvuku, k jednoduchosti a geniální střídmosti vyjádření. Jádro ovšem u Brahmsa zůstává, žádné nelogické experimenty se u něj nekonají. Brahmsova hudba je nám velmi

blízká, cítíme se ohromně svobodní při její interpretaci, ovšem pochopitelně pokud se chceme dostat až do samotné hlubiny citově emočního náboje Brahmsova díla, je nutno do interpretace vložit vše – fyzicky i psychicky, což je nejnáročnější při natáčení, kdy člověk nesmí ani na chvíli z nasazení polevit.

Hostem Smetanova tria na nahrávce je klarinetista Ludmila Peterková a hornista Přemysl Vojta. Proč padla vaše volba právě na tyto muzikanty?

Jednou z hlavních premis Smetanova tria je absolutní interpretační soulad mezi jednotlivými hráči. Při hledání spolupracovníků pro tento projekt jsme si vytýčili jasný a logický cíl. Najít takové muzikanty, kteří díky výrazově hudebním a zároveň špičkovým instrumentálním schop-

nostem vytvoří s hráči Smetanova tria harmonický celek. A to si myslíme, že se v případě Ludmily Peterkové a Přemysla Vojty skvěle podařilo. I nahrávání s těmito mistry svých nástrojů probíhalo ve vzájemně inspirativním duchu. Přestože nahrávání CD vyžaduje obrovské úsilí, přinášela tato práce všem radost.

Co nového Smetanova tria připravuje v závěru letošního roku a co vás čeká v roce 2013?

Vedle tuzemských koncertů – mj. vystoupení na zahajovacím koncertu festivalu Zlatá Praha a na zahájení komorního cyklu Janáčkovy filharmonie Ostrava – nás ještě v tomto roce čeká zájezd do Francie a Mexika, kde budeme hrát v metropolích obou zemí, v Paříži a v Mexiko City. Novoročně v příštím roce jedeme do Švýcarska a hned vzápětí

nás čeká opět Francie, poté Anglie, USA, Japonsko, Jižní Korea a Čína. Z českých koncertů jmenujme za všechny vystoupení na festivalu Dvořákova Praha, Festivalu Emmy Destinové a v komorním spolku České filharmonie.

SU 4072-2

Foto © Lenka Halašová